

РЕШЕНИЕ

№ 2745

гр. София, 24.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.03.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Славина Владова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Антони Йорданов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **1293** по описа за **2017** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.37в, ал. 5 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи.

Образувано е по жалба на Областна дирекция „Земеделие“ - С., чрез пълномощник Е. К. срещу Решение № 14318 от 14.09.2016г. , на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 49- ти състав, по гражданско дело № 47715/2013г., с което е отменена Заповед № РД-03-0214А/01.10.2013г. на Директора на Областна дирекция „Земеделие“ С. град и е върната преписката на Директора на ОДЗ С. град за произнасяне съгласно дадените указания.

Касаторът обжалва решението на СРС като необосновано и неправилно. Счита, че въззивният съд неправилно е обсъдил доказателствата по делото. Моли решението на СРС, 49 с-в от 14.09.2016 г., да бъде отменено.

Ответникът – В. Й. Ц. , чрез процесуалния си представител адв. И. изразява становище за законосъобразност на обжалваното решение.

Заинтересованата страна- [фирма], не се представлява и не взема становище по жалбата.

Заинтересованата страна- [фирма], не се представлява и не взема становище по жалбата.

Заинтересованата страна- [фирма], не се представлява и не взема становище по

жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на жалбоподателя, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по жалба на В. Й. Ц. срещу Заповед № РД-03-0214А/01.10.2013г. на Директора на Областна дирекция „Земеделие“ С. град, с която е определено споразумение за разпределяне на масивите за ползване на обработваеми земи в землището на [населено място], [община], област С. за стопанската година 2013/2014г.

По делото е назначена и приета съдебно-техническа експертиза. Заключенията на вещото лице не са оспорени от страните. Същите, като обективни, точни, пълни и верни са възприети изцяло от съда.

С обжалваното решение районният съд е отменил Заповед № РД-03-0214А/01.10.2013г. на Директора на Областна дирекция „Земеделие“ С. град и е върнал преписката на Директора на ОДЗ С. град за произнасяне съгласно дадените указания.

За да достигне до този правен извод, съдът е приел, че процедурата при подписване на споразуменията и създаване на масиви е опорочена. Приел е, че административният орган е допуснал нарушение, като в противоречие на задълженията му съобразно изискванията на закона не е съобразил, че споразумението не е подписано от един от участниците, което сочи всъщност липсата на такова.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 във вр.с чл.146 АПК, от компетентността на съда е да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. По силата на разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспорената заповед е издадена от Директора на Областна дирекция „Земеделие“ С. град, който по силата на чл. 37в, ал.4 от ЗСПЗЗ е оправомощен да издава заповеди от посочения вид, поради което съдът приема, че същата е издадена от компетентен орган и в рамките на предоставените му от закона правомощия. При издаването му обаче не е спазена установената форма относно съдържанието на акта и е незаконосъобразен, като издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон.

Ползването на земеделските земи е уредено в глава пета на ЗСПЗЗ и глава седма на ППЗСПЗЗ. Според разпоредбата на чл.37в от ЗСПЗЗ приоритет при разпределение на ползването на земеделските земи има споразумението между собствениците и/или ползвателите, постигането и сключването на което се ръководи от комисия, назначена от Директора на Областна дирекция „Земеделие“ по регламентиран в ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ ред и в изрично посочени срокове. При непостигане на споразумение

между ползвателите ал.3 на чл.37в от ЗСПЗЗ задължава комисията да състави проект за разпределението. Според ал.4 на същия текст комисията изготвя доклад до Директора на Областна дирекция “Земеделие” с посочено в тази разпоредба съдържание, въз основа на който той издава заповед.

В настоящото производство съдът приема за безспорно установено и неоспорено от страните, че в случая процесното споразумение е подписано само от трима от участниците, а относно дела на „И. Й.- Т. липсва подпис. В тази връзка съдът възприема изцяло изложените в тази връзка изводи на СРС, че в този случай административният орган, в изпълнение на законово определените му задължения е следвало да пристъпи към служебно определяне на масивите, а не да определи разпределението на масивите за ползване в землището на [населено място] имайки предвид доклада на комисията по чл. 37в ал.1 от ЗСПЗЗ без да съобрази, че споразумението не е подписано от всички страни, заявили желанието си за участие в него.

На следващо място правилно въззивният съд е възприел заключението на вещото лице в частта му, в която е приел, че са допуснати съществени грешки при внасяне на записаните данни от представените договори. Не е оказано конкретно, дали разпределението следва да бъде общо за имоти с НТП „Ниви“ и „Ливади“, или да се изготвят по отделно за имотите с различен НТП. С оглед допуснатите неточности част от имотите са посочени като обработваеми ливади вместо ниви, за да може разпределението да бъде осъществено. Правилно е заключението на СРС обаче, че това от своя страна е довело до получаване на разлика в процентите и площите, които се разпределят между участниците. Горните констатации налагат извода, че в случая е налице хипотезата на неоснователни действия, извършени от административен орган или длъжностни лица, които не се основават нито на административен акт, нито на закона.

Предвид горното, при извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на приложимите материалноправни норми. При постановяването на атакуваното съдебно решение не са осъществени съществени нарушения, съставляващи касационни основания, които изискват отмяната му.

Такта мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XI КС

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.09.2016 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 49–ти състав, по НАХД №47715/2013 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

